

[Thæstrup.]

det jo ikke så megen skade, at strafferammen er noget højere. Det, der er det afgørende, er den praksis, som domstolene vil følge.

Jeg vil gerne nævne nogle yderligere ting, og jeg vil gøre det uanset at det er gjort nogle gange her, for det, vi siger her, har dog måske en vis betydning for at overbevise folk rundt omkring, og jeg tror, at de på dette område trænger til at blive overbevist. Jeg vil gerne først pege på de to tabeller 1 og 2 i betænkningen, hvorefter Danmark har en overordentlig stor procent fængslede pr. 100.000 indbyggere, større end de fleste andre lande i Europa, og jeg vil samtidig pege på, at denne meget stærke brug af frihedsstraf jo ikke har bevirket, at vi, hvad forbrydelser angår, har færre end andre lande. Snarest tværtimod. Heroverfor må det være naturligt at spørge, om en sådan stærk anvendelse af frihedsstraf er formålstjenlig. Virker den ikke snarere i modsat retning, virker den ikke snarere i retning af stigende kriminalitet? Gennem en række tabeller og eksempler viser betænkningen, at vi bruger frihedsstraf i videre udstrækning end rimeligt, både ved at gøre nogle fængselsstraffe længere end rimeligt og ved at bruge frihedsstraf, hvor betinget dom eller tiltalefravald med tilsyn ville gøre større nytte.

Jeg vil dernæst nævne, at frihedsstraffen er en ganske overordentlig dyr foranstaltning. Jeg tror, at vi under udvalgsbehandlingen må interessere os meget for dette problem, og jeg kan ikke lade være med at nævne, at det på det møde, jeg omtalte i Kriminalistforeningen, blev oplyst, at 100 personer, der sammenlagt havde stjålet for det dog forholdsvis beskedne beløb af 24.000 kr., uden at der forelå indbrud, uden at der forelå vold, og uden at man i de enkelte tilfælde havde været mere end én om det, havde fået en udmåling af frihedsstraf, der gik helt op på, når man lagde dem sammen i en lang række, 36 år, og som kostede den danske stat 1,6 mill. kr.

Jeg kan i tilslutning til dette nævne to af de domme, der er omtalt i betænkningen; det er nogle domme, der viser, hvor overordentlig stærkt, man er gået til værks. Den ene drejer sig om tyveri af en miniflaske sherry — jeg forstår, det er de små flasker,

vi får, når vi flyver og køber lidt spiritus — og så en dåseøl, det var de to ting, den pågældende havde stjålet, til en samlet værdi af 13 kr. Det gav 6 måneders fængsel. Og et andet tyveri, af en halv forårsrulle og en halv flaske rødvin, der blev vurderet til 20 kr., gav 3 måneders fængsel.

Det er rigtigt, at de begge to var sket ved et indbrud, og at begge tyvene havde været på den før, men der er alligevel ikke noget rigtigt forhold mellem forbrydelsen og straffen, og der er navnlig ingen rimelighed i de udgifter, som sådanne domme påfører vort samfund.

Jeg tror, at vi skal slå fast over for offentligheden, at det ikke på nogen måde drejer sig om at gøre tyveri straffrit. Det, der tilsigtes, er først og fremmest at anvende frihedsstraf og foranstaltninger i forbindelse med den eller i stedet for den — det, vi betegner som kriminalforsorgen i frihed — på en sådan måde, at vi får kriminaliteten bragt ned, og således, at vore ressourcer, og jeg vil sige vore knappe ressourcer, kan blive anvendt på en hensigtsmæssig måde netop til det samme formål.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg er glad for at kunne takke samtlige ordførere for en særdeles positiv modtagelse af dette lovforslag. Den kritik, der har været fremsat af enkelte ordførere, har været positiv, og det er jo også vigtigt, at man kommer frem med synspunkter, som afviger fra det lovforslag, der her er fremsat. Alligevel tror jeg, at der vil vise sig at være flertal for gennemførelsen af de fleste af lovforslagets bestemmelser. Men naturligvis vil også de kritiske bemærkninger, der er fremført, indgå i forhandlingerne, og her vil jeg erklære mig parat til en fordomsfri drøftelse af alle de ting, som er fremhævet.

Hvis jeg nu skulle knytte bemærkninger til de enkelte ordførere, ville det nok føre meget vidt, men lad mig gøre det ved at plukke enkelte ting frem. Jeg takker fru Birte Weiss for en meget positiv modtagelse. Hun understregede, som andre senere har gjort det, at der her er tale om at sætte skub i en allerede påbegyndt udvikling i retning af kortere frihedsstraffe for berigelsesforbrydelser. Hr. Thæstrup gik så vidt i sit forslag til sidst, at han sagde, at man vistnok ikke behøvede at ændre § 80 og §